

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8824

гр. София, 10.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХІХ ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

като разгледа дело номер **11263** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и сл. АПК във връзка с чл. 63 и чл. чл. 63а от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по жалбата на И. К. Х. против заповед № РД-01-890/03.11.2021 г. на министъра на здравеопазването, с която считано от 04.11.2021 г. до 30.11.2021 г., са въведени временни противоепидемични мерки на основание чл. 61, ал. 2, чл. 63, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 и ал. 11 и чл. 63в от ЗЗ и чл. 73 от АПК, и във връзка с Решение № 629/26.08.2021 г. на Министерския съвет за удължаване на срока на обявената с Решение № 325/14.05.2020 г. на Министерския съвет извънредна епидемична обстановка.

В жалбата се съдържа искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед на основание чл. 180, ал. 2 във връзка с чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК.

В съпроводителното писмо, процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение по съображения за липсата на конкретика относно вида и размера на вредите, респ. липсата на доказателства, които да установяват настъпването на значителни или трудно поправими вреди.

Административен съд София-град, ХІХ-ти тричленен състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира искането по чл. 166, ал. 2 и ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 180, ал. 2 от АПК за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

На основание чл. 63, ал. 4 от ЗЗ и във връзка с Решение № 629/ 26.08.2021 г. на Министерския съвет е издадена Заповед №РД-01-890/ 03.11.2021 г. от министъра на

здравеопазването, с която считано от 04.11.2021 г. до 30.11.2021 г. са въведени временни противоепидемични мерки на територията на Република България.

Съгласно чл. 63, ал. 11 от ЗЗ заповедта представлява общ административен акт, който се издава по реда на чл. 73 от АПК, публикува се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежи на предварително изпълнение.

По силата на чл. 63, ал. 11 от ЗЗ е налице допуснато по силата на самия закон предварително изпълнение на акта, което означава, че законодателят презюмира наличието на особено важен държавен или обществен интерес. За разлика от хипотезите, когато с изрично разпореждане, административният орган може да допусне предварително изпълнение на акта само при наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, в които административният орган следва не само да посочи някоя от тях, но и подробно да я мотивира, в този случай органът, издал акта, не е длъжен да излага конкретни мотиви относно съществуването на някое от предвидените в чл. 60 от АПК условия, тъй като те се предполагат по силата на закона. Обратно, целта на спиране изпълнението на административния акт е да се осигури защита на лицето, подало жалбата. При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно възможността от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия (чл. 166, ал. 2 от АПК).

След като по отношение на заповедта на министъра на здравеопазването е допуснато предварително изпълнение по силата на закона, в тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, които да преодолеят презумпцията за защита на обществения интерес. За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, като настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно.

В случая оспорващият не излага аргументи в тази насока.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че оспорващият не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, като при липса на условията по чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта, искането за спиране следва да се отхвърли като неоснователно.

Предвид изложеното и на основание чл. 180, ал. 2 във връзка с чл. 166 от АПК, Административен съд София-град, XIX-ти тричленен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. К. Х. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповед № РД-001-890/03.11.2021 г. на Министъра на здравеопазването.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК на страните да се изпрати препис от настоящото определение.

След влизане в сила на определението по чл. 166, ал. 2 във връзка ал. 4 АПК, делото да се докладва за продължаване на процесуалните действия.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.